

Mijn verhaal

Welkom — wat leuk dat je hier bent en meer over mij wilt lezen.

Ik ben Manuela, geboren en getogen in hartje Den Haag. Samen met mijn ouders en mijn acht jaar oudere broer groeide ik daarop in een gezin vol liefde, maar ook met de nodige uitdagingen achter gesloten deuren.

Mijn jeugd speelde zich vooral buiten af. Zolang het droog was, was ik op straat te vinden met kinderen uit de buurt. Regent het? Dan veranderde de woonkamer in een Barbiewereld of kwamen vriendinnetjes langs. Op de basisschool ontmoette ik mijn beste vriendin, met wie ik later ook naar dezelfde middelbare school ging.

Toch was niet alles zo zorgeloos als het leek. Mijn broer leefde door ons leeftijdsverschil in een compleet andere wereld. Terwijl ik nog met poppen speelde, ging hij al naar feestjes en worstelde hij met pesterijen en drugsgebruik. Pas tegen het einde van mijn basisschooltijd begon ik te begrijpen wat er zich thuis écht afspeelde.

Op de middelbare school werd ik nieuwsgierig naar alles wat ik om me heen zag: roken, blowen, experimenteren. Mijn eerste sigaret rookte ik stiekem drie portieken verderop — precies op het moment dat mijn broer langsreed. In plaats van boos te worden, lachte hij alleen maar. Zonder dat ik het wist, begon daar een nicotineverslaving die ruim zeventien jaar zou duren.

Niet veel later volgde mijn eerste joint. Voor het eerst voelde ik iets wat thuis vaak ontbrak: rust.

Begrijp me niet verkeerd — ik kwam als kind niets tekort. Ik had liefdevolle ouders, spullen genoeg en kreeg bijna alles waar ik om vroeg. Maar doordat veel aandacht naar de problemen van mijn broer ging, miste ik soms het stukje emotionele aandacht waar ik eigenlijk naar verlangde. Toch deden mijn ouders alles vanuit liefde, en daar ben ik ze nog altijd dankbaar voor.

Mijn middelbareschooltijd was vooral een periode van overleven, mezelf zoeken en veel blowen. Ik werd gepest, maar behaalde uiteindelijk gewoon mijn diploma en begon aan de opleiding Zorg & Welzijn. Daar ontmoette ik ook mijn eerste grote liefde.

Ik was zestien, hij ouder, vader van een jong zoontje en midden in een scheiding. Natuurlijk werd ik verliefd. Wat begon als een spannend avontuur eindigde uiteindelijk in liefdesverdriet toen bleek dat hij vreemd was gegaan. Ik vergaf hem nog, maar sommige scheuren groeien niet meer dicht.

Niet lang daarna belandde ik in mijn tweede serieuze relatie. We hadden allebei onze eigen verslavingen, totdat die langzaam onze relatie begonnen over te nemen. Wat begon met “gezellig gebruiken” eindigde in ruzies, geldproblemen en uiteindelijk geweld. Die avond pakte ik mijn spullen en ging terug naar huis.

Daarna wist ik één ding zeker: voorlopig geen relatie meer. Ik wilde vrijheid. Geen verplichtingen, geen verwachtingen — alleen leven op mijn eigen voorwaarden. En eerlijk? Dat voelde lange tijd precies goed.

Ondertussen werd het thuis rustiger. Mijn broer leek langzaam zijn weg terug te vinden en de spanning in huis nam af. Ik werkte hard, leefde hard en gaf mijn verslavingen alle ruimte die ze nodig hadden.

Maar geloof me... dit was nog maar het begin.